

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Carrer de Corró, 162

Del moment actual

Arreu d'Espanya s'han experimentat les derivacions del moviment revolucionari que tingué son origen a la ciutat de Jaca. El Govern Berenguer, que en caure la Dictadura va pendre la responsabilitat de conduir el país vers la normalitat, ha passat dies de prova dura; Els dirigents de la política espanyola no viuen la realitat que sent el poble; i perquè no la viuen, van de tomb en tomb i d'equivocació en equivocació. Per aquest motiu, Espanya ha sentit suara la revolució més intensa i important que ha tingut en el mig segle darrer.

La guerra europea de 1914 deixà en tots els països civilitzats un llevat evolutiu. La manera d'ésser dels homes d'abans d'aquell cataclisme i la dels que vénen després, és totalment diferent; i les nacions que no ho reconeguin de bon grat hauran d'admetre-ho per la força dels fets.

Espanya ha tingut moments en que semblava haver experimentat en cap aliè; hom creia que li servirien d'escarment els sofriments dels països bel·ligerants; més, de cop i volta hem vist com tornavem a *las andadas*. I és que el nostre poble no té pols. Viu el millor dels mons i constantment *somnia truites*. Ara bé; vulguin o no els governants i els governats, la nació espanyola, i amb ella tots nosaltres, haurem d'emmotllar-nos a les variacions naturals dels pobles cultes per a seguir el ritme de la vida. El contrari d'això, és tant com morir.

En aqueixes consideracions que venim exposant, hom pot trobar el motiu primer i principal del moviment revolucionari de l'altra setmana. Arreu de les ciutats, dels pobles i llogarrets que integren la nació espanyola, se sent un malestar que aclapara. Els ciutadans no viuen bé ni la vida material ni menys aquella que satisfà les inquietuds de l'esperit. Aquest mateix malestar va motivar, en part, l'adveniment de la primera Dictadura; i, si no l'adveniment, al menys va donar lloc a que la majoria del del país l'acceptés com a mitjà o vehicle que ens havia de portar pels bons camins. Res més equivocacat. Les dictadures, no poden jamai fer la felicitat dels pobles que les suporten. A la llarga acaben violentament.

A la caiguda del govern dels generals Primo de Rivera-Martínez Anido, el poble esperava l'adveniment d'unes llibertats que l'equiparessin als pobles euro-

peus. Per aquesta causa es concedí un marge de crèdit al govern Berenguer. Però el temps passa. Les promeses de normalitat de que tant parlava el govern, no s'han vist ni es veuen per enlloc. Promeses i més promeses de procediments liberals de govern,

La debilitat d'un govern com el que presideix el Comte de Xauen, és altre símptoma de la descomposició interna de l'Estat espanyol; i el poble, cansat de tantes promeses i tan poques realitats, s'ha llançat qui sap amb quines esperances ni a conseqüència de quines promeses. Això és tot. L'extensió del moviment i la quasi generalitat de vagues a les poblacions industrials, ha hagut de fer pensar als governants que hi havia una preparació sèria i força ben articulada. I quan un moviment revolucionari té aquestes característiques, cal pensar molt i molt bé quines mides de govern són precises emprar, per tal de no arribar a això que tots lamentariem.

La situació política d'Espanya ha de variar. forçosament. Els trastorns polítics hauran d'ésser imminents si hom

vol satisfer la gran majoria del país. Cal que els ministres responsables meditin i reflexionin sense deixar-se il·lusionar pels cants de sirena de «La Veu de Catalunya» i «El Debate». Aquests periòdics i els seus homes representatius, amb En Cambó, Lacierva i Gabriel Maura, emprarien ara procediments inquisitorials. No participem d'aquestes opinions conservadores i trogodítiques; ans bé, voldriem per a la nació un marge de llibertat sentida i ben entesa que dongués lloc a que el vertader poble expressés el seu pensament polític amb absoluta sinceritat.

Tot quant no sigui la manifestació sincera de l'opinió popular ens ha de conduir, indiscutiblement, a continuar escrivint planes d'història d'Espanya semblants a les darrerament viscudes, I que no vulguin, després, culpar el poble. La responsabilitat primera serà dels governants responsables.

Revisat per la prèvia censura

llenguatge vulgar, no eren sino els gemecs dels quatre aspirants a empleat municipal corejats amb la força del gargamelló de la Coblade l'Odi, que ahir s'oferien al cap provincial d'Unió Patriòtica i avui, per a anorrear «els que serviren la Dictadura», s'arroseguen al servei de la Dictadura que pateix Espanya.

«El quitate tú para ponerme yo» es el que priva en el moment actual als pobles de Catalunya; i, per a donar-li més color, fins i tot es practica en espanyol.

ZETA

“Quitate tú...”

Aquest adagi castellà ve com l'anell al dit en aplicar-lo a les lluites esdevingudes en les darreres èpoques en el nostre poble.

«A Ca la Ciutat es malbaraten els cabals!». «Quin luxe d'empleats!». «Quins pressupostos municipals!». I, «quines càrregues per al contribuent!...»

Ja havem presenciat el daltabaix; els renovadors ja usdefruitien el govern de la ciutat; la Dictadura ha aconseguit el miracle, i els menys, els que jamai oblidrien la confiança del poble mitjansant el sufragi, són els guardadors dels seus interessos i els encarregats de rectificar passats errors i posar les coses en ordre, sempre en benefici del que paga.

Empleomania!.. Mania contra l'empleat... per a substituir-lo per altre.

Rebaixa en el pressupost de cultura!.. Acabar amb la disbauxa econòmica que representen les despeses en el Col·legi de Segona Ensenyança!..

Això és un dir; perquè la xifra global es manté en el pressupost per a 1931; com es manté latent l'oposició a la persona del seu Director, lògicament per a substituir-lo per altre que sia *persona grata*.

Defensa dels industrials!.. Supressió d'uns pocs arbitris que mai no s'havien fet efectius sino com a via d'assaig, i que impliquen tots junts una xifra irrisòria, ja que la rebaixa global del pressupost per a 1931 recentment aprovat no creiem que ofereixi cap novetat digna d'esment, ni és cap variant del que motivà la protesta del poble i l'*avalancha* de que ens parlava el Místic de Loyola i que, traduïda al

Acte de solidaritat

En la recent assemblea del Secretariat local de la província de Barcelona va tenir lloc l'elecció de càrrecs de vocal. Després de sustentarse el criteri de que haurien d'ésser els designats secretaris de segona categoria, per tal de fer palesa la solidaritat dels reunits amb el secretari de Granollers, don Claudi de Boët i Bigas, víctima del cacicat que impera en aquest Ajuntament, per aclamació el nostre amic va ésser elegit vocal de la Junta de govern del Col·legi.

No vol significar, això, rectificació del general sentir de l'Assemblea, sino que és la més decidida exteriorització d'un lloable sentiment de bona companyonia.

El president del Col·legi, actual secretari de l'Ajuntament de Barcelona, va oferir al senyor Boët el més decidit concurs de la Junta fins a aconseguir que sigui reparada la greu injustícia de que se l'ha fet objecte.

El nostre Casacarrabies

La Dictadura ful que el nostre Casacarrabies ha volgut imposar des de la Presidència de l'Ajuntament, ha arribat ja al gran màxim. Es cosa jamai somniada i per demés grotesca, però que pot esdevenir tràgica qualsevol dia, car no tothom sent la virtut d'acomodar-se als capricis del primer fatxenda que sap cubrir-se sota els plecs d'una R. O., ofrena del Poder Central als seus Cònsuls a Catalunya.

Es perillós i té els seus *quiebro*s vo'guer fer les coses presumint d'atributs que hom ja sap que són *emmatlevats*; i ofegar la veu del poble que clama davant dels atropells comesos, és cosa difícil d'aconseguir, car no val a confondre el quietisme a que obliguen circumstàncies del moment, amb la resignació minsa, filla de covardia que no sent pas el nostre poble.

El què passa a les sessions municipals, la *chuleria barata* d'un batlle de circ, ho acabaran els regidors conscients o els ciutadans que, sentint orgull de llurs drets, exigiran en forma com cal el més definitiu respecte.

El «això no es discuteix perquè no ho vull» o bé «això no es vota perquè no ho consento», s'ha acabat definitivament. Es discutirà tot quant sigui de llei i es votarà el que sigui de justícia; costi el que costi.

Ni un Camillo, ni cent Camillos; ni un Rosell, ni mil Rosells, no seran prou per a sotmetre els granollerins, que ja estan fastiguejats d'una tal gosadia.

No hem cregut mai que el govern dels pobles hagi d'ésser privilegi d'un bàndol ni d'un partit; la voluntat ciutadana és la que té dret a pronunciar-se en favor dels que millor sàpiguen conquerir la seva confiança.

Adornar-se amb plomes de paó real, és llançar-se al més definitiu dels ridículs, i normalment hom acaba per caure en el més profund despreci de l'opinió.

L.

El liberalisme de l'Alcalde de R. O. que té la Lliga a Granollers

En les planes de LLUITA s'ha posat bé prou de relleu, i sobrades vegades, la conducta liberal de l'Alcalde de R. O. que ara regeix els destins de Granollers. De la seva gosadia en són prova suficient els actes que ha vingut fent d'ençà que té la vara i té també autorització (?) per a disposar de secretari particular en totes les sessions, públiques i privades, amb el sant propòsit de no fer el ridícul a cada pas que dona i en previsió també de que *no li rodi el cap*, segons manifestació feta públicament pel mateix senyor Camillo.

Avui, però, tornarem a parlar de l'Alcalde de R. O. En volem parlar perquè ressalti més el liberalisme d'aquest caciquet i se li consideri com un mèrit més en sa llarga carrera política, la heroicitat comesa amb motiu de la sessió celebrada amb les portes de la Casa de la Ciutat tancades. Però avui no volem parlar nosaltres; deixarem que ho fassin els diferents periòdics que s'han ocupat d'aquest atropell comès pel segon Alcalde de R. O. que la Lliga ens ha imposat a Granollers, segons sembla contra la voluntat del senyor Cambó, ja que ell no vol alcaldes de R. O., segons pròpia i pública manifestació d'aquest alt polític en la memorable «setmana de les notes».

Copiem de A. B. C. de Madrid (dia 12):

«Entre el alcalde i el secretario de Granollers.—Barcelona 12, 1 madrugada. De Granollers comunican que ayer ha celebrado sesión aquel Ayuntamiento. El alcalde, regionalista de Real orden, requirió el auxilio de la Guardia civil y cerró las puertas del Ayuntamiento, dejando entrar solamente a algunos amigos políticos.

En la sesión, por mayoría de votos se acordó que cesara en el cargo el secretario del Ayuntamiento por una supuesta incompatibilidad, que ha resuelto el alcalde por sí mismo. Por otra parte, parece que el secretario del Ayuntamiento había formulado recientemente algunas denuncias en el Juzgado de Granollers contra el alcalde, al que acusaba de substraer unos comprobantes en determinados expedientes.»

Copiem de Las Noticias (dia 13):

«Nos comunica nuestro corresponsal en Granollers:

En la sesión que ha celebrado la Comisión Municipal Permanente se ha puesto a discusión la proposición del alcalde, que en la sesión anterior quedó sobre la mesa, para acordar la destitución de don Claudio Boét en su cargo de secretario del Ayuntamiento. Tal medida, según se nos ha dicho, ya que la sesión se hizo teniendo cerradas las puertas de la Casa Consistorial, se funda en la supuesta incompatibilidad del cargo de secretario con otro que desempeña el señor Boét.

En esta sesión se votó dicha incompatibilidad, con el voto en contra del concejal señor Marimón, y se acordó la destitución del señor Boét.

En la plaza de la Constitución había numeroso público durante la sesión de la Permanente, que comentaba la disposición del alcalde, señor Camillo, de tener cerradas las puertas de la Casa Consistorial, cosa que nadie recuerda haber visto jamás.»

Copiem de La Gralla (dia 14):

La destitución del señor Boét del càrrec de secretari municipal.—En la sessió que la Comissió Municipal celebrà dijous avant passat, quedà damunt la taula una proposició perquè fós destituït del seu càrrec de secretari de l'Ajuntament el senyor Claudi de Boét.

Dijous passat, per tant, havia de discutir-se aquella proposició, i bastant abans de les sis de la tarda, hora senyalada per a la sessió, davant la Casa de la Ciutat ja hi havia nombrós grup d'aficionats a aquests espectacles. I, cosa jamai vista en nostra ciutat, les portes de la Casa del Consistori eren tancades al poble. Només restava oberta una petita portella, guardada per agents de vigilància, i vora de la Casa de la Ciutat hi havien unes parelles de guàrdia civil.

La sessió, segons ens han dit, no començà fins a dos quarts de set. I, en discutir-se aquella proposició que portava tant d'enrenou, s'oposà a la destitució del senyor Boét el conseller senyor Josep Marimón. Amb tot i això, la destitució fou acordada amb el vot dels senyors Esteve Camillo, Rafael Prades i Marian Gibert, fonamentant aquest acord en la suposada incompatibilitat del càrrec de secretari amb altre que ocupa el senyor Boét.

Aquesta sorollosa destitució, votada dijous amb la porta de la Casa de la Ciutat tancada, ens porta a la memòria la destitució del secretari de Mollet, l'any 1906, en plena febrada de la Solidaritat Catalana.»

Copiem d'El Diluvio (dia 14):

La Permanente Municipal.—El jueves por la tarde celebró sesión la Comisión municipal permanente.

Como en la misma debía tratarse del cese del secretario municipal, la expectación era grande, y numeroso público acudió a presenciar la reunión.

El alcalde, don Esteban Camillo, que previamente había recabado la presencia de la guardia civil, dió orden de que media hora antes de dar principio a la sesión se cerraran las puertas de la Casa Consistorial, en evitación de que el público entrara en el salón de sesiones.

Más tarde fué abierta una puerta, por la cual, y gracias a habilidosa maniobra de la policía municipal, entraron en el salón sólo los partidarios del alcalde, que estaban en el secreto de la combina.

El resto de público, que llevaba una hora de cola frente a la puerta que, en un principio designóse, quedó chasqueado y en la calle, ya que durante toda la sesión permaneció completamente cerrado el edificio municipal.»

Copiem de Las Noticias (dia 15):

De la última sesión Consistorial.—Requeridos para que rectifiquemos la información que publicamos en «Las Noticias», respecto a la sesión que el pasado jueves celebró la Comisión municipal permanente, nos vemos en la imposibilidad de hacerlo porque el hecho es cierto en absoluto, ya que lo presenciaron todos cuantos fueron a aquella hora al Ayuntamiento, así como no lo pueden ignorar los señores concejales, empleados del Municipio y la guardia civil que estaba apostada cerca de la Casa Consistorial. Se trata de un hecho público que nadie podrá desmentir sin faltar a la verdad. Ello, no obstante, para satisfacción del alcalde, haremos una aclaración que en cierto modo satisfaga los deseos de la primera autoridad local.

En la tarde del jueves, poco después de las cinco, los agentes de Vigilancia municipal cerraron las puertas de la Casa del Ayuntamiento por orden del señor alcalde, dejando abierta solamente una de las dos puertecillas, en la que se apostaron dichos agentes para impedir el acceso del público que había en la plaza de la Constitución. Tal medida, según nos manifestó hoy el alcalde, fué para evitar que el público entrara en el local donde se celebraban las sesiones y que se alterara el orden.

A las seis y media, cuando la sesión se hallaba ya reunida, cerróse aquella puertecilla [y abrióse] la otra, y cuando el reducido sitio destinado a público estaba totalmente ocupado, cerróse también la referida puertecilla, no abriéndose las dos puertas de la Casa Consistorial hasta que hubo terminado la sesión.»

Copiem d'El Matí (dia 19):

Un cas únic.—Es vertaderament inversemblant que l'autoritat permeti ço que passa els dies que es reuneix la Comissió Permanente o el Ple del nostre Municipi, que és gairebé tots els dijous o alguns dissabtes.

Infinitat de públic s'estaciona enfront les portes de la Casa de la Ciutat amb ànsia de poder entrar en el saló on se celebren les sessions.

Dijous passat, per ordre de l'Alcaldia foren tancades les portes principals i no es permeté l'entrada dins l'edifici, per la qual cosa es reuní gran públic que impacientment esperava l'hora de poder entrar. S'obrí una de les portetes i començà a entrar el públic, que, àvid d'assistir a la sessió, s'atropellava i es malmetia. Fou una casualitat que no passés cap desgràcia.

El saló de sessions, de cabuda aproximadament d'unes cent persones, aviat fou ple, i en quedaren al carrer encara més de dues-centes. Foren tancades les portes i començà la sessió.»

Crònica d'esports

Partit amistós

**F. C. Barcelona (reserva)
Granollers S. C. (primer)**

Aquesta tarda tindrà lloc, al camp local, un partit amistós entre el primer onzè local i el reserva del F. C. Barcelona.

No cal dir amb quin interès és esperat aquest encontre pels aficionats, després de les vacances que ha tingut l'equip granollerí, acabada la primera volta del campionat d'enguany i quina reaparició en encontre amistós i d'entrenament pot donar-nos una orientació del què podem esperar d'ell en la segona volta del campionat que avui comença pels altres equips de la categoria preferent, lluita que promet ésser dura i no menys interessant que la primera.

El Granollers, reposa avui i ha de fer el seu debut el proper diumenge, dia 4 de gener, en el camp local contra l'Iluro de Mataró.

L'equip que presenta el F. C. Barcelona no dubtem que és capaç, no tan sols de privar una victòria granollerina, sinó també de guanyar el partit. La seva composició creiem que farà molt difícil el triomf dels jugadors granollerins.

El Barcelona ha format l'equip així: Montserrat, Saura, Saló, Burguete, Soler, Cambra, Lluç, Sastre, García (M), Buj i Goiburú.

El Granollers es presentarà íntegre i tal com s'ha format en la primera volta del campionat: Gallofré, Lladó, Miralles, Rebollo, Sala, Ortúño, Martí, Gordi, Losada, Ubeda i Cabacés.

Dirigirà l'encontre un àrbitre col·legiat.

El cas (?) Martí

Joaquim Martí, capità del Granollers, que fou expulsat del camp del Martinenc per l'àrbitre Camba sense motius que ho justifiquessin, no ha merescut altre càstic pel Comitè de Competició que una amonestació.

Nosaltres trobem que encara aquesta hi és de massa, perquè ben mirat no era el jugador a qui s'havia de castigar, encara que sols sigui

amonestant-lo; el qui es mereixia un càstig era l'àrbitre Camba, i el millor que podia imposar-se-li era una desqualificació a perpetuïtat i llançar-lo al quarto dels mals endressos per inservible.

Partits de campionat per a avui

- Gràcia-Horta.
- Iluro-Martinenc.
- Vilanova-Terrassa.
- Atlètic-Vilafranca.
- Manresa-Sans.
- Sant Andreu-Gimnàstic.
- Palafrugell-Samboià.
- Reposa el Granollers.

Municipals

Sessió del Ple

Dissabte, dia 20, es celebrà, a la Casa de la Ciutat, sessió municipal del ple, presidida pel batlle, senyor Camillo, i amb assistència dels consellers senyors Prades, Gibert, Boix, Roig, Puchades, Marimón, Pagès, Estrada, Jonch, Valls, Aymerich, Raich, Salgot, i, ja en acabar-se la sessió, el senyor Cunillera.

Aprovada l'acta de la sessió anterior, i actuant de comptador municipal el senyor Cot, llegí aquest el total d'ingressos i despeses del pressupost municipal per a 1931, que és de 757,189 65 pessetes.

Assabentats però, que ha estat estudiat, aquest pressupost, pels consellers de la majoria i de la minoria, en varis *consejillos* i havent-se arribat a un acord en quasi tots els punts, creïem que solament havia de discutir-se aquells que, com el de l'àrbitri de les carns, hi havien diferents opinions i no havien arribat a un acord.

Posada a discussió l'ordenança que fa referència a l'àrbitri sobre carns fresques, el conseller senyor Marimón fa present que, ja que a instàncies de tots els consellers, s'han rebaixat tots els àrbitris i alguns, com els de policia d'establiments i d'inspecció sanitària de vaques i cabres, s'han tret per complet del pressupost, el de les carns no havia d'ésser menys que els altres, i, per tant, obrant amb justícia, havia de rebaixar-se.

La presidència es mostra contrària a tan justa petició i tot seguit és votada una proposició del senyor Raich, d'acord amb el què ha exposat la presidència, la qual és aprovada per majoria de vots.

Tot seguit el senyor Aymerich presenta altra proposició modificant la que acaba d'ésser aprovada en el sentit de que es rebaixi el preu de la tarifa d'àrbitris de la carn de be, essent desestimada per majoria de vots i succeïnt-se varis incidents, en les votacions, que produïren fortes riallades en el públic.

Es llegí un document, signat pel senyor Claudi de Boët, en el que exposà, d'una manera clara, els diferents punts legals que no s'han complert en intentar separar-lo del càrrec de Secretari.

La presidència diu que no és el ple el que ha d'entendre en aquest document, sinó la Permanent, i amb la protesta de tots els consellers de la minoria, la presidència prohibeix que es discuteixi i que es votin els extrems senyalats en l'escrit del senyor Boët.

Es llegeixen dugues proposicions dels consellers de la minoria, demanant que siguin reposats els empleats que foren despedits per la Comissió Permanent, amb motiu d'una proposició presentada per escrit i signada pels tinentes d'alcalde senyors Prades i Gibert, en

la qual exposen la conveniència de que la Permanent acordés deixar-los cessants.

La minoria feu present la contradicció d'aquest acord de la Permanent, amb altre anterior del Ple, en que es presentà un dictamen signat pels mateixos senyors consellers i que va ésser aprovat per unanimitat, en el qual constava el treball que feia cada empleat i que, no sols era impossible prescindir de cap d'ells, sinó que, per a normalitzar alguns serveis, es proposava augmentar el personal.

Posada en clar una contradicció tan manifesta, la Presidència per segona vegada no va permetre que fos votada una proposició; fent constar la seva protesta tots els consellers de la minoria.

Es presenta un escrit en el que es demana que s'anul·li un acord de la Permanent que feia referència a la necessitat d'habilitar noves classes en el Col·legi Municipal d'Estudis Superiors, acordant-se que passí a estudi del Patronat de l'Escola.

S'acorda nomenar el senyor Lluís Paitubi ordenança del Col·legi d'Estudis Superiors, com també abonar al sepulturer la quantitat que tots els anys venia cobrant i que aquest any no se li havia pagat, pels treballs i despeses de jardineria fets per ell per a l'embelliment del cementiri.

El conseller, senyor Pagès, pregunta a la Presidència si hi ha alguna causa que motivi que amb tant de temps no es posi la nova placa de bronze al carrer de Joan Montañà en el lloc corresponent, afegint que si fos per no haver-se rebut la quantitat de la subscripció popular iniciada per La Unió Liberal, l'Ajuntament podria anticipar el pagament i fer-la col·locar tan prompte com fos possible.

Intervé el senyor Prades, expressant no estar conforme que la placa es pagui per subscripció popular; diu que l'ha de pagar l'Ajuntament, sense la cooperació de ningú.

El senyor Pagès i altres consellers protesten de la desatenció que representaria l'aprovació de la proposta feta pel senyor Prades, ja que la subscripció, no sols significa l'apreci i el respecte a l'insigne patrici, sinó que també la protesta del poble liberal en contra dels mals ciutadans que trencaren la placa.

S'aprova col·locar tot seguit la placa i admetre la subscripció.

La Presidència llegeix un paper en veu tan baixa que no es pot sentir el que diu; si bé, pels incidents a que dóna lloc, deduïm que proposa que la plaça de representant de l'Ajuntament a Barcelona es nomeni sense anar a concurs.

Intervé la minoria, i, amb l'assentiment de la Presidència, es nomena el senyor Godina representant interí.

La presidència sosté un diàleg amb el seu assessor, del qual es despren que l'Alcalde no ha interpretat prou bé el que aquest li havia dit i dirigint-se als consellers els diu que s'ha equivocat, que no és el senyor Godina el que s'havia de nomenar, i després d'unes vacil·lacions i conferències amb l'assessor, diu al senyor Secretari que llegeixi aquell paper, que ell no sap el què diu i vegi el què s'ha de fer, perquè ell no sap a on té el cap.

Fetes les aclaracions pel senyor Secretari, la minoria fa present la immoralitat que representa no treure a concurs, com ja s'havia acordat, el proveïment del dit càrrec, i després de llarga discussió, s'acorda no treure'l a concurs però que el nomenament es fassi en sessió del ple de l'Ajuntament.

A proposta del senyor Pagès s'acorda adreçar el condol de la corporació a les famílies Cunillera i March per les sentides pèrdues de família que acaben de sofrir.

El mateix conseller demana a la presidència que s'interessi per a fer treure unes aigües brutes que estan estancades sota el pont de la carretera de Caldes i la Presidència diu que donarà ordres per què es treguin.

El conseller senyor Marimón pregunta a la Presidència si pot explicar-li el per què aquest any no s'ha invitat als consellers a les festes que celebrà el Batalló d'Estella el dia de la Puríssima, festa de la Patrona de l'Arma d'Infanteria havent-se assabentat que tampoc no s'havia repartit cap quantitat als soldats com era costum. Li contesta la Presidència dient que ignorava aquest costum i demanant que el dispensessin, ja que no hi havia altra causa que motivés aquesta desatenció, més que el no estar-ne enterat.

El mateix conseller senyor Marimón fa present a la Presidència que en atenció a la bona harmonia que sempre s'ha guardat amb totes les autoritats, dongués les excuses a la primera autoritat militar perquè el descuid no es pogués interpretar com una desconsideració.

La Presidència es compromet a que en la primera ocasió que se li presenti donarà les satisfaccions a l'autoritat militar.

El senyor Pagès demana a la Presidència que es canviïn les ordres que té donades per a l'entrada del públic a les sessions, ja que és deplorable que per a poder entrar al saló hagin d'atropellar-se, de tal forma, que un dia podria donar lloc a desordres públics.

El mateix conseller es queixa de que la brigada municipal hagi d'arreglar el carrer dels Caputxins en el tròs on s'acaba de fer la cloaca per no haver deixat, l'empresari, el carrer tal com estava.

El mateix conseller es queixa del desconcert que hom nota en la col·locació dels llums, el que dóna lloc a que l'Ajuntament pagui moltes pessetes per gasto de fluid elèctric. Afegeix que si es fes un estudi a consciència, s'en podria estalviar molta part.

Intervé el senyor Valls, com a comissionat d'enllumenat i protesta que es col·loquin molts llums sense que se'n dongui compte a la Comissió.

S'acorda que sigui la Comissió d'enllumenat i ningú més la que intervingui en aquesta qüestió.

El conseller senyor Marimón fa present a la Presidència la necessitat de que es nomeni un secretari interí, ja que la llei no autoritza el funcionament d'un Ajuntament amb un secretari habilitat com es ve fent.

La Presidència reconeix la certesa del que ha exposat el senyor Marimón i diu que es proposa nomenar prompte nou secretari.

Acabada la sessió, procurarem parlar amb alguns consellers per si podien donar-nos algun detall sobre el nou pressupost, ja que, per la forma com se n'havia donat compte en la sessió pública hom no podia formar-se'n cap concepte. Gràcies a l'atenció que han tingut amb nosaltres aquests senyors consellers, avui podem dir que el pressupost no ofereix cap modificació d'importància. Aquesta baixa que hom hi nota en relació amb el de l'any passat, és solament de quantitats que es consignaven i no es gastaven i en el d'aquest any s'han tret, i d'altres partides que tenien una consignació més grossa que la que s'havia gastat i s'han reduït a la quantitat gastada.

En un altre número ja farem un estudi més detallat d'aquesta important qüestió de la baixa del pressupost.

Pompes Fúnebres "LA VICTORIA, S. A."

Carrer de Barcelona, 30 ♦ GRANOLLERS ♦ Telèfon 267

Aquesta Empresa s'encarrega de tota classe de serveis funeraris ajustant-se a les disposicions regulades per la Llei de Sanitat
AUTOS COTXES FÚNEBRES "HISPANO" PER TRASLLAT DE RESTES MORTALS
 Gran assortit en CORONES, PENSAMENTS, CINTES, CREUS, ANGELS i demés estres funeraris

Aquesta Empresa garantitza al públic que tots els serveis que se li encarreguin, seran realitzats a preus més reduïts que en qualsevol altra funerària i amb tota rapidesa i pulcritud. **SERVEI PERMANENT**

Gran Fàbrica de Gaseoses i Sifons

CLOTET

Fàbrica

Carrer de Paludàries

Despatx

Plaça d'Àngel Guimerà

GRANOLLERS

TELÉFON 74

Tota l'aigua emprada per aquesta casa per a la fabricació dels seus acreditats productes és esterilitzada amb OZONO, el procediment científic de més eficàcia

Concessionari únic de les cases

Societat anònima DAMM Orange Crush S. A. E.

Demaneu sempre el «Sifon Clotet» extra esterilitzat

CASA PARÍS

GRANOLLERS

La més important de Granoers en Camises, Gorres, Barrets, Corbates, Mitjons, Elàstics, Cinturons i Bisuteria
Camises Sport amb colls de dues formes
 Perfumeria de les millors marques : Venda a raig
 Vestir-se amb articles de la CASA PARÍS, és un segell de distinció
Vingui vostè a visitar les nostres vitrines

146 : Carrer del General Prim : 146